

Bilag til Bet. o. Lovf. om Foranstaltn. mod Forstyrrelser af Radiomodtagning.

gernes Forhold. Mod den Støj, der eventuelt maatte have sit Udspring i selve Højspændingsledningen, har man, saa vidt mig bekendt, intet teknisk-økonomisk overkommeligt Middel. (Støj, der har sin Kilde udenfor Højspændingsledningen, kan forplante sig langs denne. Støjdæmpningen maa i saa Fald gribe ind ved Kilden eller mellem denne og Højspændingsledningen. Højfrekvenstelefoner langs Højspændingsledninger — som omtalt i førnævnte Betænkning — har for danske Forhold neppe saa stor Betydning, at der er Grund til at gaa nærmere ind paa dette Spørgsmaal).

(Angaaende Bekostningsspørgsmaalet og Vedligeholdelsen af Støjdæmpningsapparaterne udtaler Professor Absalon Larsen sig).

Paa to væsentlige Punkter kan jeg derimod tiltræde de af Danske Elektricitetsværkers Forening fremførte Betæneligheder:

Den Frist af 14 Dage, der i Slutningen af § 2 er indrømmet Ejeren eller Brugeren af det forstyrrende Anlæg til Indankning for Ministeren af Spørgsmaalet om, hvorvidt der foreligger en væsentlig Forringelse af Anlægets Nytteværdi, er ogsaa efter min Opfattelse alt for kort. 3 Maaneder vil formentlig være mere passende.

Men ganske særlig er jeg enig med Foreningen i, at selve Beskyttelsens Omraade er alt for stort og uden bestemte Grænser. Jeg kan ganske vist slet ikke tiltræde Dr. Passavants primære Synspunkt: „Det burde principielt staa enhver frit at benytte Æteren Benyttelsen af Æteren bør hverken forbydes eller gøres afhængig af særlige Betingelser eller Paalæg.“ Det vilde efter min Opfattelse være et meget stort Fejlgreb at følge denne Linie. Det vilde formentlig give den for Samfundet dyreste Løsning af de Vanskeligheder, det her drejer sig om. Derimod kunde denne Fremgangsmaade maaske nok en Overgang være i Elektroindustriens Interesse.

Jeg mener i og for sig, at selve Hovedtanken i det foreliggende Forslag er rigtig, nemlig at formindske Forstyrrelserne ved at gribe ind ved selve Støjkilderne, hvor dette ikke frembyder tekniske eller økonomiske Betæneligheder. Det er efter min Opfattelse den mest rationelle Fremgangsmaade, saa meget desto mere, som Professor Absalon Larsen for en Række praktisk vigtige Tilfælde har angivet og prøvet simple og paalidelige Støjdæmpningsanordninger. Men jeg mener paa den anden Side ikke, at man i Øjeblikket skal gaa længere med den obligatoriske Støjdæmpning end til de Tilfælde, hvor Forstyrrelserne virkelig frembyder en i Praxis betydningsfuld Gene. Som Forslaget foreligger, omfatter det Forstyrrelser indenfor hele det til enhver Tid af Radiotelefonien og Radiotelegrafien benyttede Bølgelængdeomraade og uden Angivelse af nogen nedre Grænse for Styrken af de ankommende Bølger, hvis Modtagelse ikke maa forstyrres. Det er efter min Opfattelse et alt for stort og alt for daarligt afgrænset Omraade. Jeg vil tillade mig at foreslaa, at man indskrænker Beskyttelsen til de for Lytterne bestemte danske Udsendelser af Radiotelefoner og til Modtagning af Radiotelegrafi og -telefoni paa de af Staten drevne eller autoriserede Modtagerstationer.

Gennemføres en fornuftig Støjreduktion paa dette Grundlag, vil man paa rimelig Maade opnaa, at største Delen af de danske Radiolyttere foruden de danske Stationer ogsaa med Udbytte kan lytte til en Række af de mest betydende, europæiske Storstationer. Jeg synes ikke, man bør gaa længere; men jeg synes ogsaa, at man bør gaa saa langt. Det vilde være urigtigt at kræve Beskyttelse for de ganske faa Lyttere, der vil høre meget fjerne og meget svage Stationer; men de mange Radiolyttere har et rimeligt Krav paa med gode og godt installerede Modtagere at kunne opnaa en god Modtagning af de danske Radiofoniusendelser overalt, hvor dette Krav kan imødekommes uden tungt vejende økonomiske Ofre.

Jeg er paa ingen Maade blind for, at Udviklingen i den nærmest kommende Tid muligvis vil komme til at gaa i Retning af stærkere Sendestationer. Den i de fleste Lande meget stærke Elektroindustri vil lægge sit tunge Lod i Vægtskaaen til Fordel for en saadan Udvikling. Men til Trods herfor mener jeg dog, at man nu bør skride til en Støjdæmpning af det nævnte Omfang. Dels vil der hengaa en rum Tid, førend denne Udvikling er skredet saa stærkt frem, at der er sket en væsentlig Ændring i de bestaaende Forhold. Dels vil man, selv om Senderne bliver meget kraftigere, dog i mange Tilfælde blive nødt til at gaa til Støjdæmpning for at opnaa en god Modtagning af den danske Radiofoni. Endelig vil det være ønskeligt stadig at opretholde Muligheden for en tilfredsstillende Aflytning af en Del af de store, udenlandske Radiofonistationer. Jeg skulde tro, at Interessen herfor vil vokse. Gennemfører man